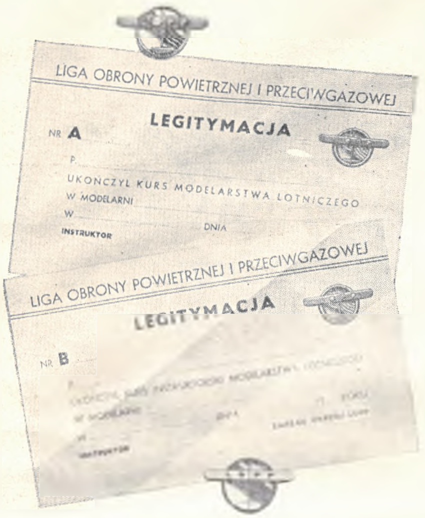
LOPP PRZEGLĄD MODELARSTWA LOTNICZEGO NR 6
MIESIĘCZNIK CZERWIEC 1939 R.



ODZNAKA MODELARZY

Aby zachęcić i wyróżnić młodzież uprawiającą modelarstwo lotnicze, jak również ze względów propagandowych i statystycznych Zarząd Główny L. O. P. P. ustanowił specjalny znak oraz dyplomy dla modelarzy. Znaki modelarstwa lotniczego są dwojakie: dla amatorów i dla instruktorów. Znak amatorów jest z białego metalu, a instruktorski z żółtego metalu i emalii.

Uprawnieni do noszenia znaku amatorów są wszyscy modelarze, którzy ukończyli jednoroczny kurs modelarstwa, natomiast do noszenia znaku instruktorskiego jedynie ci którzy ukończyli pełny kurs instruktorski i otrzymali świadectwa.

Znak modelarski nadają: Zarząd Główny L. O. P. P., Okręgi Wojewódzkie L. O. P. P. i równorzędne. Bez legitymacji znaczek jest nieważny.

MODEL „CLODHOPPER II" KONSTR. J. CAHILL'A

W modelarstwie lotniczym rok rocznie z największym zainteresowaniem oczekiwane są Międzynarodowe Zawody o Puchar Wakefield'a.

W zawodach tych reprezentowane są modele najlepszych modelarzy różnych narodowości; konstrukcje tych modeli stoją na wysokim poziomie i zawierają nieraz różnego rodzaju pomysły — często po raz pierwszy zastosowane w modelarstwie.

Trudno przewidzieć jaki będzie wynik tegorocznych Zawodów Wakefield'a, niemniej jednak należy przypuszczać, że obecnie na zajęcie pierwszych miejsc mają szanse modele pod każdym względem wartościowe, bowiem na przypadkowe zwycięstwa, jakie trafiały się dawniej, liczyć obecnie nie można.

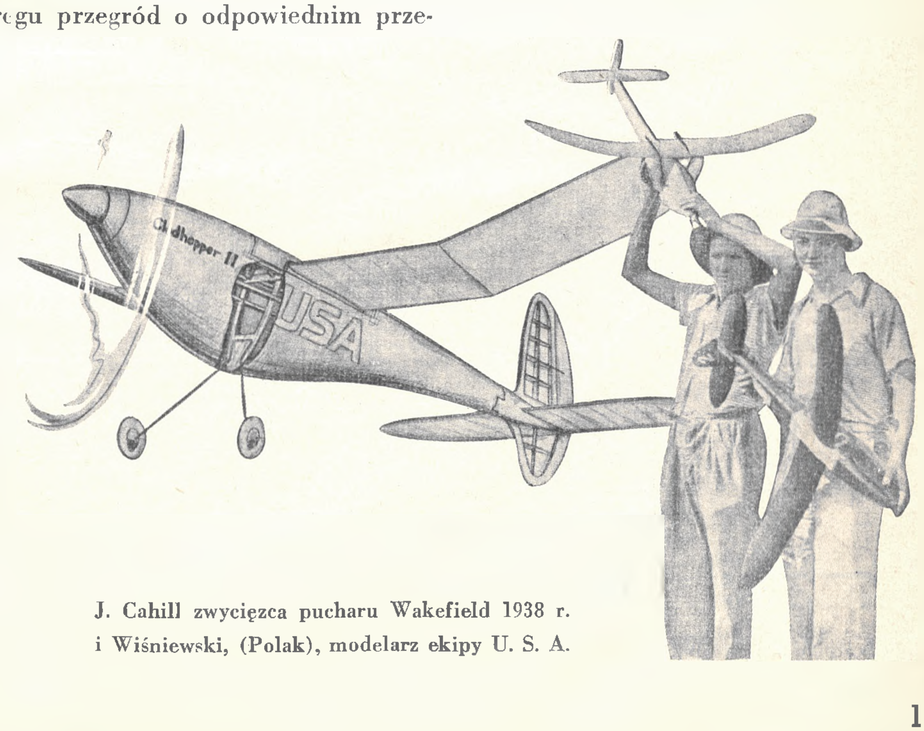
Zdobywca Pucharu Wakefield'a w r. 1938 — J. Cahill (U. S. A.) zasłużył w pełni na swoje zwycięstwo, gdyż model jego był zarówno w całości jak i w szczegółach bardzo starannie konstrukcyjnie opracowany i wykonany.

W pierwszym locie model osiągnął doskonały czas, wynoszący 32 min. 5 sek., co ze względu na wymagany rozmiar i obciążenie modelu stanowi wynik wprost rekordowy.

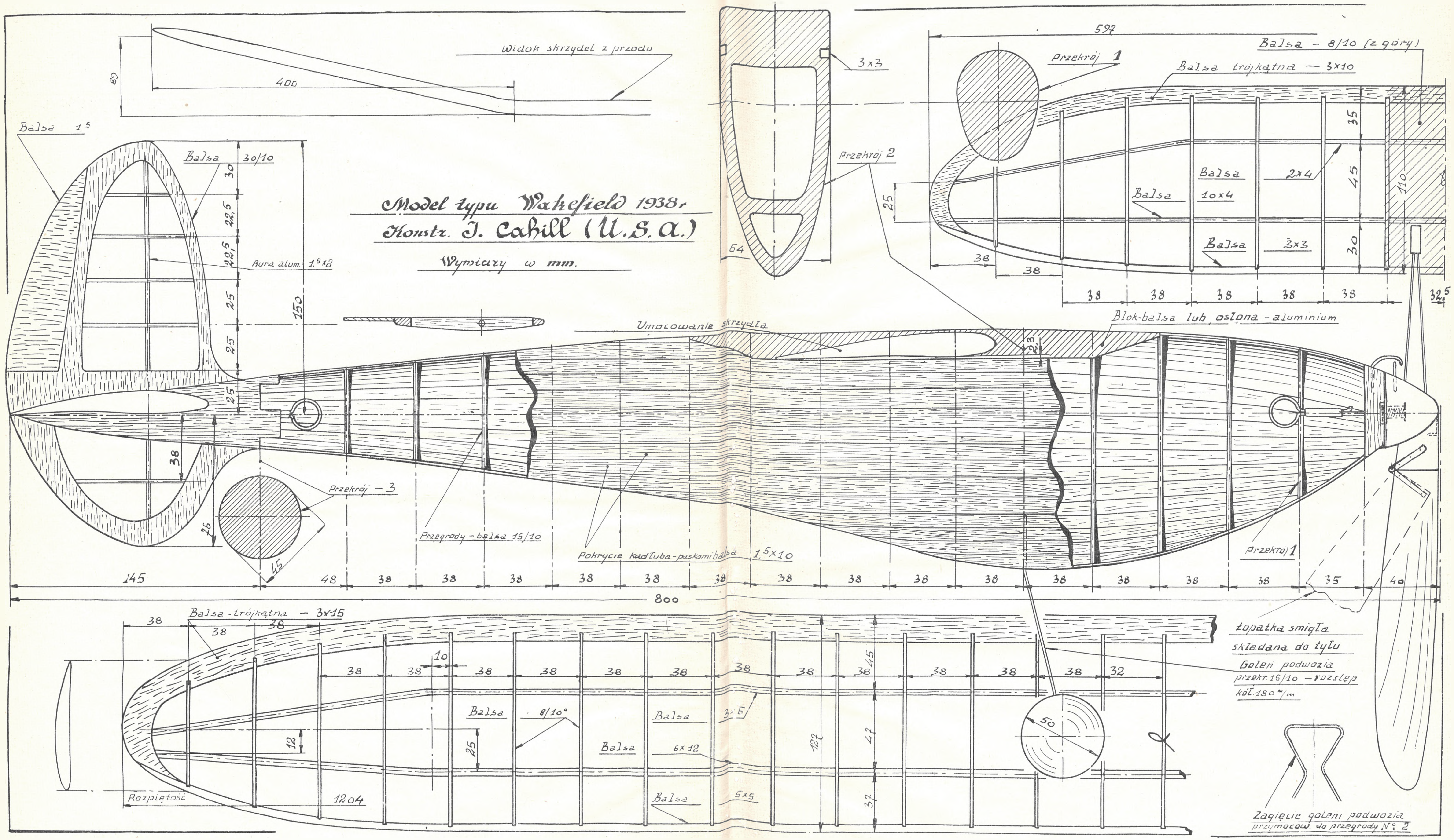
Cały model zbudowany jest wyłącznie z balsy z wyjątkiem podwozia. Skrzydła i stateczniki wykonane są zwykłym sposobem, nie wymagają więc specjalnego opisu.

Kadłub modelu składa się z szeregu przegród o odpowiednim przekroju, które przymocowane są do dwóch podłużnic. Pokrycie wykonane jest z cienkich pasków balsowych, posklejanych ze sobą, które tworzą sztywną całość kadłuba.

(Dokończenie na str. 4)

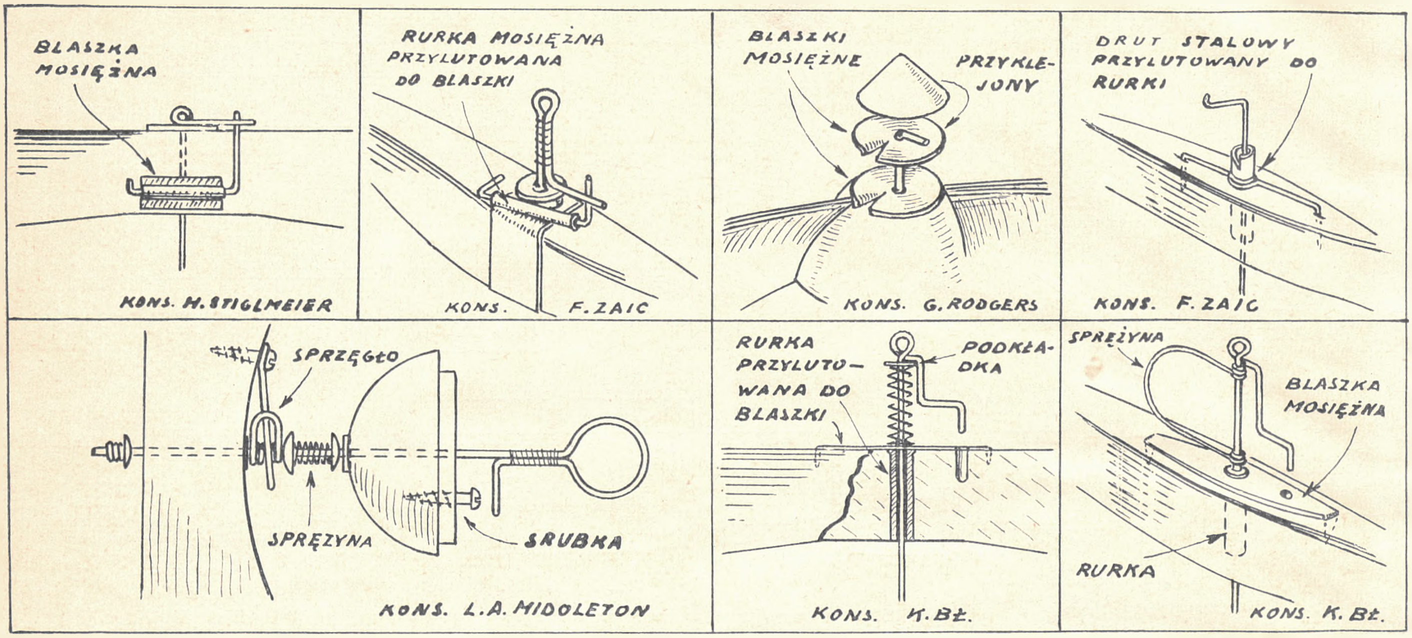


J. Cahill zwycięzca pucharu Wakefield 1938 r. i Wiśniewski, (Polak), modelarz ekipy U. S. A.



LE MODÈLE REDUIT D'AVION

WOLNE BIEGI PRZY ŚMIGŁACH I HACZYKI DO GUMY



Bardzo często się zdarza, że w zasadzie nieraz dobrze pomyślany i wykonany model, nie osiąga takich rezultatów, jakie by mógł niewątpliwie uzyskać, gdyby jego wykonawcy przywiązywali większą wagę do niektórych, na pozór drobnych szczegółów, a tak nieraz ważnych dla jakości i pewności modelu.

Najczęściej zdarza się, że przez pośpiech — co ma miejsce zazwyczaj na zawodach — guma przy nakręcaniu spada, a raczej ześlizguje się z haczyka i rozbija cały kadłub. Model wówczas na prędce reperowany nie może już osiągnąć takich rezultatów, jakie osiągał poprzednio. To też niezmiernie ważną rzeczą jest tak zabezpieczyć haczyki, aby w żadnym wypadku guma nie mogła się z nich zesunąć, a jednocześnie aby można było szybko wymienić ją na nową. Na rysunku podane jest kilka rodzai haczyków, które łatwe są do wykonania i jednocześnie całkowicie wykluczają wyżej wspomniane wypadki z gumą.

Drugim niemniej ważnym szczegółem jest umieszczenie śmigła na oście-haczyku, który musi być bezwzględnie prosty, gdyż w przeciwnym razie przez nierówne obracanie się śmigła otrzymuje się drgania i wibracje całego modelu, co tym samym wpływa wysoce niekorzystnie na lot modelu. Jeśli przy śmigle zastosuje się tzw. wolny bieg, to wykonanie tego zespołu musi być zrobione z jak największą dokładnością, gdyż dopiero wówczas ma się gwarancję, że tego rodzaju urządzenie będzie dobrze działało. Na rysunku jest pokazane kilka rodzai wypróbowanych i niezawodnych systemów montowania śmigła z wolnymi obrotami.



MODEL „CLODHOPPER II"

(Dokończenie)

Natomiast koniec kadłuba wraz z haczykiem do gumy i statecznikami stanowi osobną całość.

Skrzydła przymocowane są bezpośrednio do kadłuba za pomocą wewnątrz zaczepionych gum.

Największą rewelacją tego modelu jest specjalne jednołopatkowe śmigło z przeciwwagą, które składa się automatycznie wzdłuż kadłuba po wykręceniu się gumy. Tego rodzaju śmigło składające się w locie ma duże znaczenie na planowanie modelu, który nie hamowany przez opór jaki dają łopatki śmigła, nabiera cech szybowca.

Całkowita waga modelu wynosi 228 gr.

Wydawnictwo Zarządu Głównego L. O. P. P.
Redaktor: **Karol Koźmiński**
Redakcja i administracja: Warszawa 1, Wierzbowa 9, telefon 2-66-88

Warunki prenumeraty: *rocznie* — Zł 2.—
cena pojedynczego egzemplarza 20 gr.
Urząd poczt. nadawczy — Warszawa 2, poczt. konto rozrach. Nr 272.

ZAKŁ. GRAF. B. WIERZBICKI i S-ka, WARSZAWA